

Opcions enfrontades

Aquesta tècnica de treball en grup permet aproximar-se a l'anàlisi de realitats socials conflictives en les que es donen dos o més punts de vista contraris o enfrontats. Ensenya les habilitats i estratègies bàsiques del debat i la discussió argumentativa en públic, estimulant la comprensió i la tolerància, així com la superació de prejudicis.

En síntesi, les fases de la tècnica són:

- Preparació. Després d'escollir el tema o tòpic, es divideix la classe en tres grups de treball: "A", a favor d'una de les posicions; "B", a favor de l'altra posició i "C", moderador i conclusions. Posteriorment, es fa una selecció de materials, suports d'informació i es dedica un temps a preparar el debat subdividint cada grup en tres subgrups, els representants dels quals participaran en el debat. Els subgrups "A" buscaran arguments a favor de l'opinió "A" i intentaran buscar aquells altres que treguin validesa als argument que recolza l'opinió contrària ("B"). S'organitzarà la informació i els materials amb arguments del debat. Els subgrups "B" realitzen el mateix treball respecte l'opinió "A". Mentrestant, els subgrups "C", amb el material informatiu recollit, prepararan la conducció del debat, tot buscant arguments a favor i en contra de cadascuna de les posicions enfrontades, seleccionaran i platejaran qüestions per formular el debat, prepararan la introducció al tema i l'ordre de les intervencions, així com la fase de cloenda amb les últimes opinions de síntesi.
- Desenvolupament del debat. Prèviament, els representants dels subgrups es reuniran amb els de la mateixa posició per coordinar l'estratègia. La realització del debat, a ser possible, s'obrirà a d'altres grups d'alumnes o de la comunitat educativa del centre. Durarà entre 30 i 60 minuts.

- Elaboració de les conclusions. Cada grup, amb la informació recollida i treballada, pot realitzar una revista mural que sintetitzi les seves conclusions i pugui així exposar-les.

Una proposta didàctica d'aquesta tècnica, així com d'altres tècniques cooperatives, es pot veure a R. García, J.A. Traves, et al. (2002).